

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Sfk/14/2022
Identifikačné číslo spisu: 7020200171
Dátum vydania rozhodnutia: 20. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7020200171.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): U. T. B., nar. XX. U. XXXX, bytom G. F. XXXX/XA, XXX XX P., proti žalovanému: Colný úrad Košice, so sídlom Komenského 39/A, 040 01 Košice, o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sa/9/2020-90 zo dňa 31. augusta 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný vydal Rozhodnutie v colnom konaní č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019, ktorým žalobcovi vymeral clo za tovar (1ks rám na bicykel z karbónového vlákna, farbený) v celkovej výmere 182,08 EUR. Následne prostredníctvom e-mailu z rovnakého dňa od prepravcu, Slovenskej pošty a. s. bolo žalobcovi oznámené, že žalovaný vymeral žalobcovi colný dlh v ustanovenej výške. Na tento e-mail žalobca reagoval s tým, že žiadal, aby mu bolo doručené rozhodnutie, pričom prepravcovi oznámil, že o antidumpingové clo sa bude súdiť.
2. Podaním žalobcu zo dňa 27. decembra 2019 bol Preclievaciemu oddeleniu Košice doručený návrh na vykonanie colného konania. Žalobca mal za to, že žalovaný predstiera konanie vo veci jeho zásielky a bez existujúceho konania mu ju zadržíava, pričom ho núti, aby súhlasil s colným konaním.
3. Žalobca prostredníctvom e-mailu zo dňa 10. januára 2020 zaslal prostredníctvom Slovenskej pošty a. s. Vyclievaciemu oddeleniu Košice odvolanie proti rozhodnutiu v colnom konaní, v ktorom

namietal nezákonnosť colného dlhu. Mal za to, že vymeranie antidumpingového cla fyzickej osobe na neobchodný tovar vo výške 105,33 EUR je nezákonný, rovnako ako výška DPH v sume 66,54 EUR a vyrubené clo vo výške 10,21 EUR. Predmetné rozhodnutie žiadal žalobca zrušiť. Na uvedené odvolanie reagovala zamestnankyňa žalovaného prostredníctvom e-mailu zo dňa 14. januára 2020, ktorá žalobcovi oznámila, že predmetná zásielka bola na odovzdaná na poštovú prepravu spolu s rozhodnutím, za účelom doručenia a úhrady colného dlhu formou dobierky, pričom deklarant si zásielku neprevzal a zásielka sa žalovanému vrátila. Ďalej ho informovala, že na základe odvolania žalobcu a žiadosti Slovenskej pošty a.s. žalovaný rozhodnutie v colnom konaní č. 0565120912280 zo dňa 27. decembra 2020 zruší a tovar vráti späť na adresu odosielateľa. Na uvedený e-mail reagoval žalobca e-mailom zo dňa 14. januára 2020 s tým, že v prípade riadneho rozhodnutia sa voči výške colného dlhu odvolá. Zamestnankyňa žalovaného na uvedené reagovala e-mailom z rovnakého dňa s tým, že žalobcovi odporučila, aby si zásielku, ktorej súčasťou je aj rozhodnutie v colnom konaní, prevzal a uhradil colný dlh, pričom následne má právo sa odvolať proti rozhodnutiu v colnom konaní. Žalobca následne žalovanému oznámil, že si zásielku prevezme po prepustení tovaru do colného obehu a po doručení colného rozhodnutia.

4. Podaním zo dňa 12. januára 2020 žalobca zaslal žalovanému námietky, že mu nebolo oznámené písomné vyhotovenie rozhodnutia v colnom konaní, colný orgán koná nezákonne a v konaní má priet'ahy, colný orgán doručoval zásielku na dobierku, ktorá nebola zákonným spôsobom prepustená do obehu a žiadal, aby mu bolo rozhodnutie doručené.

5. Rozhodnutím o zaistení tovaru č. 106456/2020 zo dňa 25. februára 2020 žalovaný podľa § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Colný zákon“) zaistil žalobcovi tovar (1ks rám na bicykel z karbónového vlákna, farbený) v colnej hodnote 217,18 EUR, pričom tovar uskladnil vo svojom sklade a stanovil žalobcovi lehotu 10 dní od dňa doručenia tohto rozhodnutia odstránil dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru, a teda si prevzal uvedený tovar, spolu s rozhodnutím č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019 a uhradil colný dlh, alebo vykonal potrebné úkony na spätný vývoz a podal žiadosť o zrušenie predmetného rozhodnutia, na základe čoho bude tovar vrátený. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, pričom žiadal o zrušenie predmetného rozhodnutia, odklad výkonu tohto rozhodnutia a doručenie zásielky a rozhodnutia č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019.

6. Žalobca zároveň dňa 20. decembra 2019 podal trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre Poprad z dôvodu zadržanej zásielky žalovaným. Na dožiadanie Okresného riaditeľstva Policajného zboru SR reagoval žalovaný odpoveďou zo dňa 23. januára 2020, v ktorom popísal priebeh doterajšieho konania a spôsob vyčíslenia colného dlhu.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

7. Žalobca sa žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy zo dňa 28. februára 2020, podanou na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „správny súd“), domáhal vydania uznesenia, ktorým by správny súd zaviazal žalovaného aby konal a doručil žalobcovi písomné rozhodnutie vo veci zásielky CP396462813CN, skladové č. 11571 v colnom konaní č. 05651120912280.

8. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že poštovým oznámením zo dňa 16. decembra 2019 mu bolo písomne oznámené, že mu prišla zásielka CP396462813CN, skladové číslo 11571, predmetom ktorej bol tovar - rám na bicykel z karbónového vlákna, farebný (ďalej len „zásielka“), objednaný prostredníctvom obchodu Aliexpress z Číny, určený pre súkromnú osobu, nie na podnikanie. Dňa 27. decembra 2019 žalobca písomne požiadal žalovaného o vykonanie colného konania vo veci zásielky. Žalobca ďalej uviedol, že podaniami zo dňa 17. februára 2020 sa obrátil na Krajskú prokuratúru Košice a na žalovaného z dôvodu nečinnosti žalovaného vo veci zásielky. V závere žaloby uviedol, že žalovaný od 27. decembra 2019 nekoná, nerozhodol o colnom režime zásielky, písomne neoznámil

žalobcovi rozhodnutie o colnom režime, písomne neoznámil žalobcovi rozhodnutie o prípadnom colnom dlhu a zásielku nezákonne od 27. decembra 2019 v colnom konaní zadržiuva.

9. Na základe výzvy správneho súdu žalobca doplnil žalobu písomným podaním zo dňa 20. marca 2020 doručeným súdu dňa 24. marca 2020. Uviedol, že od 30. decembra 2019 podal na prokuratúre trestné oznámenia (zo dňa 30.12.2019, 31.12.2019, 07.01.2020, 08.01.2020 a 04.02.2020) vo veci zásielky v predmetnom colnom konaní č. 05651120912280, no prokuratúra doposiaľ o týchto trestných oznámeniach nerozhodla. V rámci predmetného podania žalobca navrhol správne mu súdu, aby navrhol pojednávanie.

10. Písomným podaním zo dňa 24. marca 2020 žalobca informoval správny súd o tom, že prevzal upovedomenie Krajskej prokuratúry Košice č. Kd 58/20/8800-7 zo dňa 20. marca 2020, ktorým prokuratúra odložila jeho podnety k nekonaniu žalovaného, pretože nezistila nečinnosť, s čím sa žalobca nestotožnil. Namietal, že prokurátor sa nezaoberal dôvodmi, prečo nebolo žalobcovi doručené rozhodnutie v colnom konaní. Ďalej žalobca uviedol, že pošta doručovala zásielku, ktorá bola stále neoprávnené zadržovaná žalovaným, ktorý nemal oprávnenie nechať doručovať zásielku na dodáciu poštu, keď je zadržovaná. Zásielka bola doručovaná ako dobierka na colný dlh, pričom takéto konanie nemá oporu v zákonoch. Žalovaný doručoval zásielku prostredníctvom pošty na dodáciu poštu Poprad a táto zásielka bola nezákonne viac krát vrátená. Dodal, že vyzdvihnutie zásielky na dodacej pošte bolo podmienené zaplatením dobierky 186,58 EUR a bez zaplatenia uvedenej sumy, mu pošta odmietla uvedenú zásielku vydať. Žalobca konštatoval, že mu nebolo doručené a na pošte vydané ani rozhodnutie v colnom konaní bez zaplatenia dobierky 186,58 EUR a navyše zaplatením dobierky by uznal colný dlh a úspešné odvolanie voči colnému dlhu by bolo právne zmarené.

11. Žalobca opätovne uviedol, že mu žalovaný zákonným spôsobom neoznámil a nedoručil rozhodnutie o colnom dlhu, čím mu tak bolo odňaté právo sa voči písomnému rozhodnutiu zákonným spôsobom odvolať. Zopakoval, že ide o zásielku pre súkromnú fyzickú osobu, ktorá nie je určená na podnikanie a žalobca je adresátom zásielky a je ochotný zaplatiť zákonným spôsobom určené clá na základe písomne doručeného rozhodnutia. Dodal, že na Slovensku nie je držiteľom oprávnenia na podnikanie. Zároveň má právo na to, aby mu bolo oznámené písomné colné rozhodnutie, voči ktorému môže podať opravný prostriedok a tiež má právo zaplatiť colný dlh šekom, poštovým poukazom, bezhotovostným prevodom atď. Podľa zákona o poštových službách má tiež právo, aby mu bola zásielka od odosielateľa doručená na dodáciu poštu v Poprade. Navrhol, aby žalovaný predložil súdu dôkaz, že zákonným spôsobom doručoval alebo doručil rozhodnutie v colnom konaní. V závere tiež navrhol, aby súd neprihliadal na upovedomenie Krajskej prokuratúry Košice, pretože prokuratúra nevychádzala zo skutkovo pravdivého stavu veci.

12. Žalovaný v rámci vyjadrenia k správnej žalobe navrhol, aby správny súd správnu žalobu zamietol. Vo svojom vyjadrení žalovaný popísal administratívne konanie a spôsob vyčíslenia colného dlhu, pričom mal za to, že písomné vyhotovenie Rozhodnutia v colnom konaní č. 05651120912280 zo dňa 27. decembra 2019 doručoval prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., spolu so zásielkou, avšak žalobca si zásielku s rozhodnutím neprevzal v odbernej lehote, a tieto boli preto vrátené späť na Slovenskú poštu a.s., MVS - Bratislava, vyclievacie oddelenie Košice, dňa 09.01.2020. Žalobca mal informácie o doručovanej zásielke, keďže k odvolaniu proti rozhodnutiu o zaistení predložil SMS správy o doručovaní zásielky CP396462813CN. Zásielka bola opakovane doručovaná na dodáciu poštu žalobcu Poprad II. Žalobca si v úložnej lehote zásielku (vrátane rozhodnutia v colnom konaní) neprevzal a colný dlh neuhradil. Zásielka sa vrátila späť na Slovenskú poštu a.s. dňa 5. februára 2020. Žalovaný tiež vydal rozhodnutie č. 106456/2020 zo dňa 25. februára 2020, ktorým žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. d) Colného zákona zásielku zaistil, proti čomu sa žalobca odvolal. Žalovaný zároveň súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

13. Žalovaný doplnil svoje vyjadrenie k žalobe písomným podaním zo dňa 21. júla 2020, v ktorom uviedol, že žalobca dňa 9. júla 2020 osobne prevzal Rozhodnutie v colnom konaní č. 05651120912280 zo dňa 27. decembra 2019 a uhradil vymierané dovozné platby vo výške 182,08 EUR. Žalovaný

zároveň uviedol, že Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „FR SR“) v odvolacom konaní vydalo rozhodnutie č. 1700401/217939/2020 zo dňa 1. júla 2020, ktorým zamietlo odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. 191320/2020 zo dňa 23. apríla 2020. Zároveň FR SR vydalo rozhodnutie č. 1700401/165668/2020 zo dňa 3. júla 2020, ktorým zrušilo rozhodnutie žalovaného č. 106456/2020 zo dňa 25. februára 2020 a vec mu vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie. V tomto rozhodnutí FR SR poukázalo na to, že rozhodnutie colného úradu o zaistení má povahu predbežného rozhodnutia, ktoré len dočasne, nie s konečnou platnosťou, upravuje určitú situáciu, resp. okolnosti osoby ako držiteľa tovaru za účelom zabránenia protiprávneho konania. Napriek uvedenej skutočnosti považoval odvolací orgán za potrebné vo výroku rozhodnutia presne špecifikovať dôvod zaistenia predmetného tovaru, keďže § 64 ods. 1 písm. d) Colného zákona ustanovuje dva rôzne zaistovacie dôvody. Podľa § 64 ods. 4 Colného zákona sa v rozhodnutí o zaistení tovaru alebo veci uvedú dôvody, v dôsledku ktorých sa tovar zaisťuje a podľa povahy prípadu poučenie o právach a povinnostiach osoby, ktorá môže byť rozhodnutím dotknutá, s upozornením o následkoch nesplnenia povinnosti. Ostatné námietky žalobcu považovalo FR SR za irelevantné, pričom návrhom na vylúčenie zamestnancov žalovaného sa zaoberalo v samostatnom konaní.

14. Žalobca písomným podaním zo dňa 5. októbra 2020 zotrval na podanej správnej žalobe. Konštatoval, že existovali procesné dôvody na žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 a nasl. SSP v colnom konaní č. 05651120912280. Žalovaný v colnom konaní nekonal, nezákonne si podmieňoval vydanie tovaru zaplatením colného dlhu, nedoručil v zákonnej lehote rozhodnutie a doručenie colného rozhodnutia podmieňoval zaplatením colného dlhu. Žalobca navrhol, aby súd vo veci rozhodol tak, že žalovaný nedoručil v zákonnej lehote rozhodnutie v colnom konaní č. 05651120912280 a od 27. decembra 2019 do 7. septembra 2020 vo veci nekonal. Žalobca svoje vyjadrenie doplnil podaním z rovnakého dňa, pričom zopakoval svoju argumentáciu a žiadal vykonať pojednávanie. Zároveň navrhol, aby správny súd vydal uznesenie, ktorým žalovaného zaviazal konať a doručiť žalobcovi písomné rozhodnutie vo veci zásielky CP396462813CN, skladové číslo 11571 v colnom konaní č. 05651120912280 do 10 dní od právoplatnosti uznesenia a skonštatuje, že žalovaný od 27. decembra 2019 do 7. septembra 2020 nekonal a nedoručil žalobcovi v zákonnej lehote rozhodnutie v colnom konaní č. 05651120912280.

15. Správny súd vzhľadom na situáciu súvisiacu so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 vyzval účastníkov konania, aby súdu písomne oznámili, či trvajú na požiadavke nariadenia pojednávania na prejednanie a rozhodnutie vo veci. Žalovaný písomným podaním zo dňa 6. apríla 2021 súdu oznámil, že súhlasí s tým, aby súd vo veci rozhodol bez pojednávania. Žalobca písomným podaním zo dňa 20. apríla 2021 súdu oznámil, že žiada aby vo veci rozhodol zákonný sudca na pojednávaní, pričom namietal, že správny súd zmenil zákonného sudcu. Zároveň navrhol odňať vec sudkyňi L.. P. X. a zopakoval skutkový stav veci.

16. Správny súd oznámením zo dňa 7. mája 2021, s poukazom za Rozvrh práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2021, účastníkom konania oznámil, že vec vedená pod sp. zn. 7Sa/9/2020 bola pridelená sudkyňi L.. P. X. z dôvodu dočasného pridelenia sudcu, JUDr. Pavla Nad'a, na výkon funkcie na Najvyšší súd Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021. Správny súd účastníkov konania zároveň poučil o možnosti podania námietky zaujatosti a o náležitostiach, ktoré musí námietka zaujatosti obsahovať, inak na ňu nebude prihliadať.

17. Žalobca sa podaním zo dňa 30. mája 2021 vyjadril k oznámeniu súdu, v ktorom uviedol, že ho súd zákonným spôsobom neinformoval o zmene sudcu pred úkonmi, ktoré boli vo veci vykonané novým prideleným sudcom. Zároveň zotrval na námietkach, návrhoch a vyjadreniach, ktoré súdu predložil. Správny súd zaslal účastníkom predvolanie na pojednávanie na 31. augusta 2021, ku ktorému sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 13. augusta 2021 s tým, že súdu oznámil, že sa nezúčastní na pojednávaní v predmetnej veci správny súd zmenil zákonného sudcu. Ďalej uviedol, že sudkyňa L.. P. X. nie je zákonným sudcom, a preto opätovne navrhol odňať vec sudkyňi L.. P. X. a zopakoval skutkový stav veci.

18. Na nariadenom pojednávaní správny súd po vykonanom dokazovaní spočívajúcom v oboznámení listín, ktoré sú obsahom administratívneho spisu ako aj súdneho spisu a po vyjadrení žalovaného, rozhodol o správnej žalobe v súlade s ustanovením § 249 SSP tak, že uznesením č. k. 7Sa/9/2020 zo dňa 31. augusta 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) správnu žalobu zamietol z dôvodu, že nezistil nečinnosť žalovaného správneho orgánu.

19. Správny súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal s námietkou žalobcu, ktorá smerovala voči zákonnému sudcovi. Správny súd uviedol, že správna žaloba bola pridelená na rozhodnutie sudcovi L.. P. O., ktorý vo veci pôvodne konal. Uvedený sudca bol uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky 322/2020 zo dňa 24. novembra 2020 dočasne pridelený na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021, a preto nápad jeho vecí pridelených na vybavenie a rozhodnutie v agende 7Sa bol prerozdelený v aplikácii SM náhodným výberom medzi všetkých ostatných sudcov správneho kolégia, vychádzajúc z Rozvrhu práce na rok 2021 Krajského súdu v Košiciach 1SprR/106/2020 (dostupného na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky). Vzhľadom na uvedené skutočnosti bola následne vec vedená Krajským súdom v Košiciach pod sp.zn. 7Sa/9/2020 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi správneho kolégia L.. P. X. dňa 11. januára 2021, ktorá vec prejedнала a vec na pojednávaní konanom dňa 31. augusta 2021 rozhodla. Vychádzajúc zo spisového materiálu - písomných podaní žalobcu, žalobca voči zákonnej sudkyňi námietku zaujatosti nevzniesol.

20. Správny súd, s poukazom na podstatu a účel konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle zákonných ustanovení (článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie ÚS SR č. k. IV. ÚS 62/07-17 z 19. apríla 2007) uviedol, že neexistuje žiaden procesnoprávny základ v zákone č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“), pre ktorý by mal vydať uznesenie navrhované žalobcom. Ustanovenia o konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy totiž neobsahujú ustanovenie, ako je tomu v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, kde v § 252 ods. 2 SSP je daná možnosť domáhať sa určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy. Správny súd mal zároveň za to, že pokiaľ ide o procesnoprávnu podmienku pre rozhodnutie správneho súdu o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy (k prvému navrhovanému výroku) vyplývajúcu z ustanovenia § 244 ods. 1 SSP (neúspešné vyčerpanie sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo podnetu na prokuratúre), z obsahu súdneho spisu súd zistil, že daná procesnoprávna podmienka pre súdny prieskum bola splnená.

21. Po preskúmaní postupu žalovaného mal správny súd za to, že žalovaný postupoval v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky, ako i právnymi predpismi Európskej únie, keď po vydaní Rozhodnutia v colnom konaní č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019 o prepustení predmetného tovaru do režimu voľný obeh doručoval žalobcovi tovar spolu s uvedeným rozhodnutím, pričom vyzdvihnutie zásielky podmienil úhradou colného dlhu. Nebolo možné pričítať žalovanému nečinnosť len v dôsledku konania žalobcu, ktorý si zásielku (ktorej obsahom bol tovar spolu s Rozhodnutím v colnom konaní č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019) na pošte dvakrát zámerne nevyzdvihol, čím zámerne naťahoval administratívne konanie (v dôsledku čoho bol tovar zaistený).

III.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

22. Proti napadnutému uzneseniu správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že (I) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, (II) nesprávnym procesným postupom správny súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a (III) správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V ďalšom sťažovateľ zopakoval argumentáciu, ktorú uviedol v konaní pred správnym súdom. Zároveň trval na tom, že o jeho námietke

voči sudkyňi, L.. P. X. nebolo zákonne rozhodnuté, pričom nezákonná sudkyňa vykonala pojednávanie bez sťažovateľovej prítomnosti.

23. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby (I) vykonal dôkazy uvedené v súdnom spise, (II) odňal vec sudkyňi L.. P. X., (III) určil, že žalovaný od 27. decembra 2019 do 9. júla 2020 nekonal a nedoručil sťažovateľovi v zákonnej lehote rozhodnutie v konaní č. 05651120912280 alebo aby napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Sťažovateľ zároveň uviedol, že rodné priezvisko na jeho občianskom preukaze je nepravdivé a nesprávne. Kasačnému súdu v tejto súvislosti predložil krstný list, hlásenie o narodení dieťaťa a kópiu z knihy narodení, kde je uvedené jeho rodné priezvisko B..

24. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii, ktorú uviedol v konaní pred správnym súdom, pričom kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú. Naďalej zastáva názor, že v celom konaní postupoval v súlade so zákonom a že v ňom nedošlo k takej nečinnosti, ktorá by odôvodňovala podanie žaloby sťažovateľa na súde. Práve naopak, v období, ktoré sťažovateľ označuje za sporné, teda od 27. decembra 2019, kedy na základe žiadosti sťažovateľa colný úrad vydal rozhodnutie v colnom konaní č. 05665120912280, až do dňa 9. júla 2020, kedy bol sťažovateľom colný dlh uhradený a bolo mu rozhodnutie spolu s tovarom odovzdané, došlo k opakovaným prietiahom skôr na strane sťažovateľa, ktorý opakovane odmietol prevziať rozhodnutie s tovarom. Nečinnosť vo veci nezistila ani Krajská prokuratúra Košice, ktorá podnety sťažovateľa odložila. Žalovaný poukázal na to, že bol počas celého konania súčinný, zúčastnil sa pojednávania a nemal námietky voči výmene sudcov v súlade s Rozvrhom práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2021.

25. Vo vzťahu k deklarovanej nesprávnosti priezviska, na ktorú poukázal sťažovateľ, žalovaný uviedol, že uvedené považuje za účelové a tendenčné v snahe spochybnit' správnosť vydaného rozhodnutia. Preverením informačných systémov finančnej správy, na základe identifikačného údajov fyzickej osoby, ktorým je jeho rodné číslo žalovaný konštatoval, že po celý čas konal s jednou a tou istou osobou, ktorou je T. B.. Tieto údaje korešponujú s platným preukazom totožnosti, ktorý súdu predložil sám sťažovateľ, ktorý si musí byť vedomý prípadných právnych následkov, ak došlo k zmene jeho identifikačných údajov a on si voči príslušným orgánom verejnej správy nesplnil svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

26. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

27. Úvodom sa kasačný súd zaoberal otázkou prípustnosti kasačnej sťažnosti, konkrétne či kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou podľa § 442 ods. 1 SSP a či bola kasačná sťažnosť spísaná advokátom podľa § 449 ods. 1 SSP, resp. či sa na sťažovateľa vzťahuje výnimka z povinnosti právneho zastúpenia v zmysle § 449 ods. 2 písm. a) SSP.

28. Po preskúmaní súdneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že hoci kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ označený ako T. B. (č. I. 105), v skutočnosti je táto osoba zhodná s osobou žalobcu (sťažovateľa). Kasačný súd pre overenie, či počas konania došlo k zmene priezviska žalobcu, požiadaval Okresný úrad Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy o informáciu, či žalobca v zmysle § 9 a nasl. zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov požiadaval o povolenie zmeny priezviska. Okresný úrad Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy listom zo dňa 30. marca 2022 kasačnému súdu oznámil, že záznam o žiadosti žalobcu sa v evidencii žiadostí nenachádza.

Okresný úrad Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy prišiel do kontaktu s osobou žalobcu už viackrát. Podľa doposiaľ zistených informácií žalobca nemá záujem o zmenu priezviska, ale o preukázanie, že v jeho prípade došlo k pochybeniu a nezákonnosti zo strany správnych orgánov (matričného úradu a okresného úradu) v súvislosti so zápisom jeho priezviska do knihy narodení Matričného úradu Poprad: roč. XXXX, zv. XX, str. XXX, por. č. XXX. Vzhľadom na uvedené má kasačný súd za to, že nebolo vydané rozhodnutie o zmene priezviska sťažovateľa a z uvedeného dôvodu konal so sťažovateľom, označeným priezviskom B..

29. Vo vzťahu k otázke, či sťažovateľ spĺňa výnimku ustanovenú § 449 ods. 2 písm. a) SSP, v zmysle ktorej sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ v konaní pred správnym súdom predložil doklad o vzdelaní (č. l. 10), podľa ktorého T. B. ukončil vysokoškolské štúdium II. stupňa v odbore právo. Sťažovateľ správnemu súdu, za účelom nahliadnutia do súdneho spisu predložil Osvedčenie Slovenskej advokátskej komory preukazujúce, že U.. T. B. je advokát (č. l. 170). Sťažovateľ sa po podaní kasačnej sťažnosti viackrát pokúšal o nahliadnutie do súdneho spisu, pričom sa preukazoval preukazom advokáta. Kasačný súd síce konštatuje, že kasačnú sťažnosť spísal oprávnený sťažovateľ, ktorý spĺňa kritérium povinného zastúpenia, keďže sám je advokát, na druhej strane však považuje za potrebné uviesť, že konanie sťažovateľa vo vzťahu k správnemu súdu považuje za neprimerané. Ak mal sťažovateľ skutočný záujem do spisu nahliadnúť, mal možnosť preukázať sa občianskym preukazom. Napriek výzve zamestnancov správneho súdu predkladal len preukaz advokáta a namietal porušenie práva bez ohľadu na to, že musel ako advokát vedieť, že do spisu môže nahliadnúť len účastník konania, resp. jeho splnomocnený zástupca. Vzhľadom na takýto prístup zo strany sťažovateľa nemožno konštatovať porušenie povinností zo strany súdu.

30. Kasačný súd sa stotožňuje so závermi správneho súdu, ktoré sa týkajú určenia, či v danej veci rozhodoval zákonný sudca. Kasačný súd mal za preukázané, že správny súd zmenu sudcu žalobcovi riadne oznámil (č. l. 76), pričom ho poučil o zákonných náležitostiach námietky zaujatosti podľa § 90 v spojení s § 87 SSP. Sťažovateľ bol náležitým spôsobom informovaný o zmene zákonného sudcu, ktorý bol dočasne pridelený na výkon funkcie na Najvyšší súd Slovenskej republiky a o tom, že nápad vecí uvedeného sudcu bol náhodným výberom prerozdelený medzi ostatných sudcov v zmysle Rozvrhu práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2021. Sťažovateľ vo svojich podaniach síce námietku voči sudkyňi, L..P. X., pravidelne opakoval, avšak v zmysle § 90 ods. 2 SSP neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by sudkyňa mala byť vylúčená. Na základe uvedeného má kasačný súd za to, že správny súd sa dostatočne vysporiadal s námietkou sťažovateľa, ktorú odôvodnil v bodoch 27 až 32 napadnutého rozhodnutia, a teda v danej veci rozhodovala zákonná sudkyňa a kasačný súd nevzhladol dôvod na odňatie veci.

31. K námietke sťažovateľa, v zmysle ktorej žiada o vykonanie dôkazov, kasačný súd poukazuje na to, že kasačný súd dokazovanie zásadne nevykonáva a na jeho rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Pre rozhodnutie kasačného súdu sú tak skutkovým podkladom iba tie skutočnosti a dôkazy, ktoré účastníci konania, prípadne jeho iné subjekty.

32. K záveru o nesprávnom právnom posúdení veci správnym súdom kasačný súd v prvom rade poukazuje na skutkový stav vyplývajúci zo súdneho spisu, a to, že dňa 9. júla 2020 si sťažovateľ rozhodnutie v colnom konaní č. 0565120912280 zo dňa 27. decembra 2019 aj zásielku osobne prevzal a uhradil vymerané dovozné platby (oznámenie žalovaného z 21. júla 2020, č.l. 53, zápisnica o pojednávaní z 31. augusta 2021, č.l. 86). Uvedené možno považovať za ukončenie napádanej nečinnosti správneho orgánu. Ako ďalej vyplýva z spisu, po tom, ako túto okolnosť žalovaný súdu oznámil (oznámenie žalovaného z 21. júla 2020, č.l. 53), súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či na podanej žalobe trvá, alebo berie žalobu späť a navrhuje konanie zastaviť (list z 16. septembra 2020, č.l. 61). Žalobca reagoval, že na žalobe trvá a navrhuje rozhodnúť, že žalovaný bol od 27. decembra 2019 do 7. septembra 2020 vo veci nekonal. Súd vec prejednal a hoci uviedol v bode 41 napadnutého rozsudku, že v SSP nie je daná možnosť domáhať sa určenia nezákonnosti už skončeného zásahu,

posudzoval, či nedošlo k nečinnosti žalovaného vzhľadom na návrh žalobcu cit.: „žalovaný je povinný konať a doručiť žalobcovi písomné rozhodnutie vo veci zásielky CP39642813CN, skladové číslo 11571 v colnom konaní č. 0565120912280 do 10 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia“.

33. Kasačný súd poukazuje na § 248 SSP, podľa ktorého ak žalovaný po podaní žaloby odstránil svoju nečinnosť, správny súd konanie uznesením zastaví. Kasačný súd zastáva názor, že pre posudzovanie veci bolo použitie tohto ustanovenia relevantné, avšak vzhľadom na viazanosť rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti (§ 453 SSP) a možnosti rozhodnutia o kasačnej sťažnosti (§§ 459 - 462 SSP), posúdil vec v intenciách podanej kasačnej sťažnosti.

34. K posúdeniu namietanej nečinnosti žalobcu sa kasačný súd stotožňuje so záverom správneho súdu, podľa ktorého nie je možné pričítať žalovanému správne orgánu nečinnosť len v dôsledku konania žalobcu, ktorý si zásielku (ktorej obsahom bol tovar spolu s Rozhodnutím v colnom konaní č. 0565120912280 dňa 27. decembra 2019) na pošte dvakrát zámerné nevyzdvihol, čím zámerné predlžoval administratívne konanie (a v dôsledku čoho bol tovar zaistený).

35. Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžnč 3/2011 zo dňa 27. októbra 2011) rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných priet'ahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 225/08, sp. zn. III. ÚS 282/08, sp. zn. III. ÚS 70/09 - www.concourt.sk <.).

36. Kasačný súd má za to, že v tomto smere správny súd vec posúdil správne, svoje závery riadne a presvedčivo odôvodnil a dal v rozhodnutí odpoveď na vznesené žalobné dôvody.

V.

Záver

37. Po preskúmaní veci dospel kasačný súd k záveru, že uznesenie správneho súdu netrpí vadami, ktoré mu sťažovateľ vytýka a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol tak, že tento žiadnemu z účastníkov nepriznal. Urobil tak preto, lebo sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní, súčasne nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by žalovaný mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1, § 168 a § 169 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

